

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní Mgr. Lenkou Havlíčkovou ve věci

žalobce: **Bc. A. V. S.**, narozený dne X
bytem X

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 9. 2024, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 12. 9. 2024, č. j. X, kterým bylo zčásti změněno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 6. 8. 2024, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o starobní důchod. Prvostupňové rozhodnutí bylo změněno tak, že ve výroku byla část textu ve znění „*Pro nesplnění podmínek ustanovení § 28 zákona č. 155/1995 Sb.*“ nahrazena textem ve znění „*Pro nesplnění podmínek ustanovení § 31 zákona č. 155/1995 Sb.*“. Ve zbytku bylo rozhodnutí ze dne 6. 8. 2024 potvrzeno.

Žaloba

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

2. Žalobce v žalobě uvedl, že předčasný starobního důchod mu nebyl přiznán, neboť nesplnil podmínku získání doby pojištění 35 let. Uvedl, že ruský nositel pojištění nepotvrdil období vojenské služby od 5. 8. 1980 do 28. 8. 1993 a služby na ministerstvu vnitra Ruské federace od 11. 1. 1994 do 19. 6. 2001 z důvodu, že se započítávají do důchodu za výsluhy.
3. Žalobce namítal, že žalovaná nesprávně interpretovala dodatečné vysvětlení Sociálního fondu Ruské federace ze dne 25. 10. 2024, č. j. 068-3605/1096, podle kterého doba vojenské služby může být potvrzená, pokud žadatel odmítne důchod za službu od ministerstva vnitra Ruské federace a přejde na starobní důchod. Dle tohoto má tedy právo si vybrat, zda bude pobírat důchod za výsluhy nebo starobní důchod. Dodal, že v případě starobního důchodu je stanovena potřebná odpracovaná doba na 36 let a 5 měsíců.
4. Dále žalobce namítl, že osobní list důchodového pojištění obsahuje chyby, neboť od 1. 7. 2006 byl pojištěn v České republice, a ne v Rusku.

Vyjádření žalované

5. Žalovaná předně zopakovala průběh správního řízení a konstatovala, že předmětem sporu je uznání doby, po kterou žalobce působil v armádě Ruské federace, a za kterou je mu vyplácen výsluhový důchod. Poukázala na článek 30 odst. 3 Smlouvy mezi Českou republikou a Ruskou federací o sociálním zabezpečení č. 57/2014 Sb. m. s. (dále jen „Smlouva“) a článek 13 Ujednání mezi Ministerstvem práce a sociálních věcí České republiky a Ministerstvem práce a sociální ochrany Ruské federace k provádění Smlouvy mezi Českou republikou a Ruskou federací o sociálním zabezpečení ze dne 8. prosince 2011 č. 58/2014 Sb. m. s. (dále jen „Ujednání“).
6. Konstatovala, že určujícím kritériem pro zápočet dob pojištění získaných na území České republiky a Ruské federace před 1. 1. 2009 je trvalé bydliště. Podle žalované není sporu o tom, že žalobce je státním občanem Ruské federace a veškerá doba pojištění získaná před 1. 1. 2009 se tedy považuje za ruskou dobu pojištění. Z tohoto důvodu není příslušná rozhodnout o posouzení doby, kterou žalobce získal na zemi Ruské federace před 31. 12. 2008. K tomuto je povolán ruský nositel pojištění. Jelikož ruský nositel pojištění uvedl, že žalobci tuto dobu nepotvrdí, tak ji nelze zahrnout do celkové doby pojištění pro posouzení nároku na starobní důchod. Žalovaná zdůraznila, že sdělením ruského nositele pojištění je povinna se řídit. Pokud by spornou dobu pojištění uznala jako dobu pojištění podle českých právních předpisů, tak by postupovala v rozporu se Smlouvou. Žalovaná vyjádřila přesvědčení, že postupovala v souladu se Smlouvou a českými právními předpisy.

Replika žalobce

7. Na vyjádření žalované reagoval žalobce replikou, ve které uvedl, že podle osvědčení ministerstva vnitra Ruské federace ze dne 23. 10. 2024 neměl ke dni 31. 12. 2008 registraci v místě bydliště v Rusku. Z tohoto lze dle žalobce dovodit, že k danému datu neměl na území Ruska ani trvalý pobyt. Žalobce dále sdělil, že na území České republiky pobývá se svou rodinou již od roku 2004. Dodal, že od 1. 7. 2006 byl v České republice přihlášen k pojištění. Navrhl, aby si soud od Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky vyžádal potvrzení o jeho pobytu na území. Žalobce měl tedy za to, že splnil podmínku Smlouvy a doba jeho zaměstnání do 1. 1. 2009 by měla být uznána jako pracovní doba v České republice.

8. Žalobce opětovně poukázal na sdělení ze dne 25. 10. 2024, dle něhož může být doba služby na ministerstvu vnitra Ruské federace potvrzena, pokud nebude pobírat důchod za odpracované roky na ministerstvu a přejde na starobní důchod. K tomu rovněž odkázal na informaci ministerstva vnitra Ruské federace ze dne 9. 12. 2024. Dodal, že Penzijní fond Ruské federace započítává vojenskou službu a službu na ministerstvu za dobu potřebnou pro přiznání starobního důchodu.

Posouzení věci soudem

9. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaná nesdělila soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byla ve výzvě výslovně poučena, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
10. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanovení § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a ustanovení § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
11. V projednávané věci nebyl žalobci přiznán předčasný starobní důchod z důvodu nesplnění potřebné doby pojištění. Podle žalobce měla být zohledněna doba pojištění od 5. 8. 1980 do 28. 8. 1993, kdy vykonával vojenskou službu a doba služby na ministerstvu vnitra Ruské federace od 11. 1. 1994 do 19. 6. 2001. Žalobce současně tvrdil, že na území České republiky legálně pobývá od roku 2004 a od 1. 7. 2006 je zde přihlášen k pojištění, čímž splnil podmínku vyjádřenou ve smlouvě a doba zaměstnání do 1. 1. 2009 by měla být uznána jako doba odpracovaná v České republice.
12. Mezi účastníky nebylo sporné, že stěžovatel je státním občanem Ruské federace.
13. Podle § 31 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 30. 9. 2023 (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) má pojištěnec nárok na starobní důchod před dosažením důchodového věku, jestliže získal dobu pojištění stanovenou podle § 29 odst. 1 nebo § 29 odst. 3 písm. a) a do dosažení důchodového věku mu ode dne, od něhož se starobní důchod přiznává, chybí nejvýše a) 3 roky, pokud jeho důchodový věk je nižší než 63 let, b) 5 roků, pokud jeho důchodový věk činí alespoň 63 let a dosáhl věku alespoň 60 let.
14. Podle § 29 odst. 1 písm. k) má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně 35 let a dosáhl důchodového věku po roce 2018. Podle odst. 3 téhož ustanovení má pojištěnec, který nesplňuje podmínky stanovené v a) odstavci 1 písm. g) až k), nárok na starobní důchod též, jestliže dosáhl důchodového věku po roce 2014 a získal aspoň 30 let doby pojištění uvedené v § 11 a § 13 odst. 1.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

15. Podle čl. 12 Smlouvy platí, že závisí-li podle právních předpisů jedné smluvní strany vznik, zachování nebo obnovení nároku na důchod, a také konverze důchodových nároků podle právních předpisů Ruské federace, na získání určitých dob pojištění (zaměstnání) nebo na jejich délce, pak se přihlédne k dobám pojištění (zaměstnání) získaným podle právních předpisů druhé smluvní strany stejně, jako by byly získány na území této smluvní strany, s výjimkou případů, kdy se uvedené doby časově překrývají.
16. Podle čl. 30 odst. 3 Smlouvy se pro stanovení nároků na důchody a dávky podle této smlouvy přihlédne také k dobám pojištění (zaměstnání), které byly získány před vstupem této smlouvy v platnost. Přitom doby pojištění (zaměstnání) získané do 31. 12. 2008 na území jedné ze smluvních stran vezme v úvahu ta smluvní strana, na jejímž území měla osoba k tomuto dni trvalé bydliště, avšak pouze v rozsahu, ve kterém nejsou tyto doby již zhodnoceny pro stanovení výše důchodu nebo dávky přiznané druhou smluvní stranou, a za předpokladu, že daná osoba získala k uvedenému datu alespoň 1 rok pojištění podle právních předpisů smluvní strany, která má podle tohoto odstavce doby pojištění (zaměstnání) vzít v úvahu. Pokud nebude tato podmínka splněna, doby pojištění (zaměstnání) vezme v úvahu ta smluvní strana, podle jejíchž právních předpisů byly skutečně získány.
17. Podle čl. 5 Ujednání se formulář o době pojištění (zaměstnání), která se započítává podle právních předpisů smluvní strany pro účely provádění článků 8, 12, 17 a 19 Smlouvy, vydávají v České republice: Česká správa sociálního zabezpečení a její pobočky; v Ruské federaci územní orgány Penzijního fondu Ruské federace, Fond sociálního pojištění Ruské federace.
18. Podle čl. 8 Ujednání platí, že pro účely provádění článku 12 Smlouvy se pro stanovení nároku na důchod podle právních předpisů jedné smluvní strany přihlíží k dobám pojištění (zaměstnání) hodnoceným podle právních předpisů druhé smluvní strany na základě formuláře o době pojištění (zaměstnání).
19. Podle čl. 13 odst. 1 Ujednání se pro účely provádění Smlouvy má za to, že pracovníci a jejich rodinní příslušníci legálně trvale bydlí nebo přechodně pobývají na území smluvních stran své státní příslušnosti, nepředloží-li doklady potvrzující trvalé bydliště nebo přechodný pobyt na území druhé smluvní strany a odhlášení z evidence na území smluvní strany své státní příslušnosti. Legální trvalé bydliště nebo přechodný pobyt a odhlášení z evidence na území smluvních stran se posuzuje na základě dokladů a v souladu s postupem stanoveným právními předpisy příslušné smluvní strany. Podle odst. 2 se ustanovení odstavce 1 použije také pro účely určení místa trvalého bydliště ke dni 31. 12. 2008 pro účely provádění článku 30 odstavce 3 Smlouvy.
20. Soud nejprve k námitce žalobce konstatuje, že Smlouva se na žalobce vztahuje. Ostatně žalobci byly na základě Smlouvy zhodnoceny jiné doby pojištění od roku 2002 do roku 2004, jak je uvedeno v osobním listě důchodového pojištění, který je součástí prvostupňového rozhodnutí. Skutečnost, že žalovaná výše uvedené období zohlednila rovněž znamená, že měla za to, že ke dni 31. 12. 2008 měl žalobce trvalé bydliště ve smyslu čl. 13 Ujednání na území České republiky.
21. Podle smlouvy bylo postupováno i při posuzování období od 5. 8. 1980 do 28. 8. 1993 a od 11. 1. 1994 do 19. 6. 2001, neboť žalovaná si správně rovněž s ohledem na správní ujednání vyžádala potvrzení od Fondu důchodového a sociálního pojištění Ruské federace, který jediný byl kompetentní posoudit získané doby pojištění podle právních předpisů Ruské

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

federace. Potvrzení o dobách pojištění vydává Fond důchodového a sociálního pojištění Ruské federace a nebylo na žalované, aby potvrzení získané od Fondu důchodového a sociálního pojištění Ruské federace zpochybňovala. Ruský nositel pojištění své závěry o nemožnosti potvrzení doby pojištění žalobce v období od 5. 8. 1980 do 28. 8. 1993 a od 11. 1. 1994 do 19. 6. 2001 přesvědčivě a srozumitelně odůvodnil. Sdělil, že toto období potvrzení nepodléhá, neboť se započítává při stanovení důchodu za výsluhu prostřednictvím ruského ministerstva obrany. Při stanovení nároku na pojistný (starobní) důchod se k této době nepřihlíží. Uvedené potvrzení bylo v rámci řízení obstaráno vícekrát (ze dne 19. 11. 2024, 18. 10. 2024, 25. 10. 2024 a 17. 11. 2024) a ve všech případech se stejným závěrem a odůvodněním, že k uvedeným dobám se při stanovení nároku na pojistný důchod nepřihlíží, neboť se započítávají při stanovení důchodu za výsluhu. Žalovaná tedy postupovala v řízení správně, když si od Fondu důchodového a sociálního pojištění Ruské federace vyžádala potvrzení o dobách pojištění a rozhodla v souladu s jeho obsahem.

22. V případě žalobce tedy nebyly doby pojištění od 5. 8. 1980 do 28. 8. 1993 a od 11. 1. 1994 do 19. 6. 2001 potvrzeny ze strany nositele ruského pojištění. Žalovaná proto nemohla vzít tyto doby v úvahu tak, jak to učinila v případě období od 2002 do 2004, které bylo ze strany Ruské federace potvrzeno. Nad rámec výše uvedeného soud v této souvislosti konstatuje, že žalovaná by s ohledem na větu druhou čl. 30 odst. 3 Smlouvy nemohla vzít žalobcem namítaná období v úvahu i z důvodu, že již byly zhodnoceny pro stanovení důchodu za výsluhu, který je žalobci od roku 2001 vyplácen ze strany ministerstva vnitra Ruské federace.
23. K žalobcem namítané nesprávné interpretaci vysvětlení ze dne 25. 10. 2024, č. j. 068-3605/1096, soud uvádí, že je pravdou, že v tomto komunikačním formuláři je uvedeno, že uvedené doby služby mohou být potvrzeny, pokud žalobce odmítne důchod za službu od ministerstva vnitra Ruské federace a přejde na pojistný důchod ze Sociálního fondu Ruské federace. Ze správního spisu nevyplývá a ani žalobce nijak netvrdil, že by důchod za výsluhu, který mu je vyplácen odmítl a požádal o přechod na pojistný důchod. Za situace, kdy nebyly výše uvedené doby potvrzeny ruským nositelem důchodového pojištění, nemohla žalovaná tyto doby pojištění sama hodnotit. Tato námitka tedy není důvodná.
24. Nad rámec odůvodnění soud uvádí, že pokud žalobce chtěl, aby byly výše uvedené doby zohledněny při nároku na předčasný starobní důchod v České republice, tak mu nic nebránilo, aby postupoval podle vyjádření Fondu důchodového a sociálního pojištění Ruské federace a nechal si důchod za výsluhu převést na pojistný důchod.
25. Soud podle § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl dokazování překladem dopisu ministra vnitra Ruské federace ze dne 9. 12. 2024, neboť skutečnosti dokládané uvedenou listinou nebyly v řízení sporné. Soud taktéž neprovedl dokazování překladem dopisu ministra vnitra Ruské federace ze dne 23. 10. 2024, neboť zhodnocení získaných dob pojištění závazně provedl ruský nositel pojištění a otázka registrace žalobce v místě bydliště nebyla ve vztahu k potvrzení získaných dob pojištění relevantní. Soud rovněž neprovedl dokazování potvrzením ministerstva vnitra Ruské federace, dopisem ruského nositele pojištění a výpisem z emailu ruského nositele pojištění, neboť uvedené listiny žalobce předložil toliko v ruském jazyce bez překladu do českého jazyka. Soud neprovedl dokazování prvostupňovým rozhodnutím, napadeným rozhodnutím, dopisem žalované ze dne 8. 11. 2023 a 21. 2. 2024, dopisem ministerstva vnitra ze dne 13. 7. 2007 a kopií překladu průkaz žalobce, neboť uvedené listiny jsou součástí správního spisu.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

26. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud uzavírá, že žalovaná postupovala při hodnocení doby vojenské služby a služby na ministerstvu žalobce v souladu se zákonem a Smlouvou. Žaloba proto není v rozsahu v ní uplatněných žalobních bodů důvodná a soud ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ve výroku rozsudku I. zamítl.
27. Současně soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem dne 9. června 2025

Mgr. Lenka Havlíčková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.